

Sari Peltoniemi: Haltijan poika (Tammi, 2013)

Jouni on aloittanut lukion ja elää päivisin melko tavallista arkea, johon kuuluu tyttöystävä, perhe ja bändi soittokavereineen. Samalla Jouni kuitenkin tietää jo olevansa haltijoiden sukua. Öisin hän hakeutuu syvemmälle vieraaseen maailmaan etsimään juuriaan ja tietoa kadonneesta äidistään. Yön salaisuuksien keskeltä löytyy kuitenkin muutakin: pelottavia ja vaarallisiakin olentoja sekä uhkaavia voimia. Tarinassa ammennetaan niin kauhutarinoista kuin tutusta pohjoisesta mytologiastakin.

Kenelle? Yläkouluikäisille, jotka pitävät jännityksestä ja fantasiavivahteista. Suosittelemme etenkin heille, joita kiinnostavat myytit ja haltijat.

KAKSOISELÄMÄÄ

Oli kiinnostavaa huomata, kuinka sitkeässä järkevyyssä istui joissain asioissa, vaikka toisissa olin keskellä aivan tolkutonta epäjärkeä ja elin sitä joka ikinen yö.

Päivä-Jouni ja yö-Jouni eivät oikein osanneet pelata yhteen muutenkaan. Päivä-Jouni oli huolissaan, yö-Jouni kuvitteli olevansa sankarisoturi, ainakin hetkittäin. Päivä-Jouni tuntui yö-Jouniin verrattuna kulkevan melkein silmät kiinni, niin vähän se huomasi mitään. (s. 55–56.)

▪ *Haltijan pojan* päähenkilö Jouni ei enää nuku öisin, vaan elää pimeässä outoa kaksoiselämää monenlaisten yliluonnollisten yöeläjien keskellä. Entäpä jos sinullakin olisi kaksi aivan vastakkaista minuutta? Vaikkapa päivä- ja yöminä, kesä- ja talviminä, koti- ja kouluminä tai jotkut ihan muut kaksi? Minkälaisia kaksi minuuttasi ovat, ja miten ne poikkeavat toisistaan? Miksi? Pelkääkö toinen jotain, mitä toinen rakastaa? Onko toinen ujo ja verkkainen, toinen räiskyvä ja äänekäs? Halutessasi voit liioitella ja paisutella kaksoiselämäsi – vaikka yliluonnollisuuksiin saakka!

Halutessasi voit luoda kaksoiselämän myös jollekin fiktiiviselle, itse keksimällesi hahmolle!

EPÄKUOLLEITA

– Mähän olen vartija myös, Kride keskeytti. – Kai sä olet huomannut? Tietysti se on ihan naurettavaa, että mut tähän valittiin. Enhän mä eläessäni pystynyt vartioimaan edes itseäni. Tai varsinkaan itseäni. Ja nyt mun pitää katsoa, että nuo pysyvät tuolla – taas huitaisu hautoihin päin – ja muut pysyvät sieltä poissa. Nyt sä ihmettelet, että eikö kuolleet menekään taivaaseen ja helvettiin ja ties mihin. Kyllä ne johonkin menevät, mutta eivät kaikki eivätkä heti. (s. 59)

▪ Jouni kohtaa monia eläviä kuolleita tai epäkuolleita liikkueensa öisin ulkona. Eräs niistä on Kride, jonka kanssa Jouni ystävyystyy. Keksi yksi epäkuollut lisää: Mikä on hänen tarinansa? Miten hän kuoli? Miksi hän ei ole päässyt lepoon, vaan kulkee edelleen ihmisten maailmassa? Onko hänellä Kriden tavoin jokin erityinen tehtävä? Mikä se on?

ANIMAAGEJA, METAMORFIMAAGEJA

Muistin, että Harry Pottereissa esiintyi animaageja, henkilöitä jotka saattoivat muuttua eläimiksi. Sitä en muistanut, miten se tapahtui, eikä sillä ollut väliäkään. Harry Potterit olivat fantasiaa, Jouni Alliset realismia.

Ja Saara Allinen oli seurannut minua ketun hahmossa jo monena yönä. Siitä olin nyt aivan varma. (s. 57–58.)

- Muistatko tai tiedätkö sinä, miten animaagi oppii muuttumaan eläimeksi, ja millaisia sääntöjä ja rajoituksia siihen liittyy? Jos et, tutustu netistä löytyvään Potterwikiin. Sieltä löytyy tietoa myös toisesta muodonmuuttajasta, metamorfimaagista. Animaageista poiketen metamorfimaagien taito muuttaa muotoaan on synnynnäinen ja periytyvä (<http://fi.harrypotter.wikia.com/wiki/Metamorfimaagi>). Millaisesta metamorfimaagisesta suvusta sinä voisit periytyä? Miksi eläimeksi tai olennoiksi teillä on kautta aikojen osattu muuttua? Onko taito hypännyt joidenkin suvun jäsenten yli, vai periytykö se täysin säännönmukaisesti? Minkä ikäisenä taito alkaa ilmetä? Liittyykö siihen vaara- tai uhkatekijöitä? Minkälaisissa tilanteissa metamorfimaagiudesta on erityistä hyötyä? Miten ominaisuus vaikuttaa ammatinvalintaan, asuinpaikkaan, ihmissuhteisiin yms.?

Keksi ja suunnittele itsellesi metamorfimaaginen sukuhistoria ja identiteetti. Voit esitellä hahmoasi toisille kertomalla, kuvittamalla, kirjoittamalla jne.

LEMPIPAIKKA

– Ollaanko me taas alisessa? kysyin. Äiti naurahti. – Ei. Tämä on toinen paikka.

– Mikä tämän nimi on? jankkasin. Vaikka minusta tuntui mahdottoman hyvältä, niin oli olevinaan jotenkin tärkeää tietää mihin itsensä sijoitti. Tietenkin ymmärsin, ettei tällaisella paikalla ollut osoitetta ja postinumeroa, mutta silti. (s. 171.)

- Mikä on sinun lempipaikkasi maailmassa? Kirjoita lyhyt kuvaus lempipaikastasi. Miltä siellä näyttää, tuntuu, kuulostaa, tuoksuu? Miksi paikka on sinulle erityisen tärkeä?

LISÄÄ SANATAIDEHARJOITUKSIA

Haltijan poika on jatko-osa Sari Peltoniemen nuortenromaanille *Kuulen kutsun metsänpeittoon* (Tammi, 2011). Siihen liittyviä, fantasiapitoisia sanataideharjoituksia löytyy Valveen sanataidekoulun internetsivuilta osoitteesta www.kulttuurivalve.fi/sanataidekoulu, kohdasta Sanataideharjoituksia. Peltoniemen kirjaduon teemoissa on paljon yhteistä, joten ykköskirjan harjoitukset sopivat mainiosti myös Haltijan pojan yhteydessä tehtäviksi.